

FM 2015/59

13/05-2015

Michael Rosing

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan man kan styrke den offentlige hjælp til fiskere og fangere, hvis redskaber og udstyr er blevet beskadiget i forbindelse med en naturkatastrofe.

(Medlem af Inatsisartut Anthon Frederiksen, Partii Naleraq)

Moral risiko lyder som en grund til at fravælge politik som levebrød. Men det dækker over et økonomisk begreb som bunder i Information asymmetri. Et noget mere jordnært eksempel er at hvis man hele tiden giver sine børn ekstra lomme penge så lærer de aldrig at passe på dem. Og det er her vi er meget uenige med forslagsstiller. Vi kan ikke forstå hvorfor flere partier i Inatsisartut insisterer på at behandle fiskere og fangere som om at de er børn, der ikke kan klare sig selv.

Jeg har også en erhvervsbåd, jeg betaler hvert år i dyre domme for at have den forsikret. Det er en af de store poster på budgettet hvert år. Det gør jeg fordi jeg gerne vil være sikker på, at jeg ikke står tilbage med en kæmpe gæld hvis, gud forbyde det, min båd skulle forlise en dag. Og fordi, at banken som har lånt mig penge til båden forlanger det. Der er ingen, der kunne drømme om at give mig en ny båd hvis den jeg har, skulle forlise. Det er fint med mig. Jeg har selv valgt, at starte i den branche og hvis det går galt er det mit og kun mit ansvar.

Vi må holde op med at tro at fiskere og fangere skal have hjælp til alt hvad de foretager sig. Hvis jeg var fisker eller fanger ville jeg være irriteret over, at omverdenen hele tiden behandlede mig som en, der ikke kunne tage vare på sig selv. Den måde at italesætte fiskere og fangere gavner ingen.

Med disse korte bemærkninger ser Demokraterne frem til at høre de øvrige partiers holdninger til dette emne.